

מ"ת 40790/04/18 - מדינת ישראל נגד חיים כחלון

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 40790-04-18 מדינת ישראל נ' כחלון (עציר)
תיק חיצוני: 173256/2018

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	חיים כחלון (עציר)

החלטה

1. בהמשך לדיון שהתקיים בפני ביום 7.11.18 להלן החלטה בבקשת המדינה לחלט את הערבויות בעניינו של המשיב.
2. אזכיר, כי ביום 14.6.18 שוחרר המשיב בתנאים לחלופה מוסדית "קריית שלמה", הכוללים שהיה בקהילה על פי תנאי המקום וערבויות כספיות - התחייבות עצמית בסך 15,000 ₪, ערבות צד ג' שתיחתם על ידי אמו בסך 15,000 ₪ והפקדה בסך 1,500 ₪. בין היתר נקבע, כי במקרה של הפרת תנאים או עזיבת הקהילה, עליו לשהות בתנאי מעצר בית מלא בבית אמו, הערבה, ולהיות תחת פיקוחה עד לקיום דיון דחוף בעניינו. לחלופין, על המשיב להתייצב בתחנת משטרה, לבקש להיעצר עד לקיום דיון בעניינו בתוך 24 שעות.
3. ביום 4.11.18 הוגשה בקשה לעיון חוזר מטעם שירות המבחן ובה דווח, כי המשיב עזב את הקהילה מיוזמתו ביום 25.10.18. בשיחה של קצינת המבחן עם אביו של המשיב התברר, כי המשיב הגיע לבית ההורים, יצא מהבית וחזר לאחר ארבעה ימים. האב מסר כי לא דיווח למשטרה וכי אינו מעוניין ואינו יכול לשמש כערב.
4. ביום 6.11.18 הגישה גם המדינה בקשה לעיון חוזר ולחילוט הערבויות.
5. בדיון שהתקיים ביום 7.11.18 נעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו וכן נשמעה הערבה, אמו של המשיב. בכל הקשור לבקשה לחילוט הערבויות עתר ב"כ המשיב להתחשב במצבה הכלכלי של המשפחה וכן במצבו הפיסי והנפשי של האב בעקבות מעצרו המחודש של המשיב. אמו של המשיב מסרה בתחילה כי "אינה זוכרת" אם משמשת כערבה אם לאו ובהמשך אישרה שהתחייבה לשמש כערבה מגבה. לדבריה, דיווחו לקצינת המבחן עם הגעת המשיב לביתם אך לא דיווחו למשטרה. אישרה שהמשיב היה בבית ויצא. לדבריה מצבו הרפואי של אביו של המשיב הדרדר והמשפחה נקלעה להוצאות כספיות בגין כך. כן טענה, שאינם מעוניינים לקבל את המשיב בביתם.
6. עיון בתיק החקירה מלמד, כי המשיב מודה בהפרת תנאי השחרור. לדבריו, עזב את הקהילה ביוזמתו לאחר שלא קיבל אישור להשתתף באירוע משפחתי וזאת בידיעה שלא יוכל לחזור לקהילה וכן בידיעה,

שעליו להסגיר את עצמו למשטרה. מאשר שלא עשה כן במשך שבועיים.

מהודעת אמו של המשיב במשטרה אישרה שידעה על עזיבת המשיב את הקהילה וכן אישרה שהמשיב היה בביתם, יצא מהבית למספר ימים וחזר אל הבית. לדבריה בימים האחרונים שוהה בבית. לשאלת החוקר משיבה, שלא ידעה כי היא מחוייבת בדיווח למשטרה. לטענתה, בעלה דיווח לסניגור על המצב.

7. אין מחלוקת כי המשיב הפר את תנאי שחרורו ואין מחלוקת כי הערבה - אמו - הפרה את תנאי השחרור בכך שלא דיווחה למשטרה עם הגעת המשיב לביתה וכן לא פיקחה עליו בתנאי מעצר בית ולא דיווחה כי המשיב יצא מביתה לבדו.

אני דוחה את טענת האם לגבי אחריותה כערבה לאור האמור במפורש בהחלטתי מיום 14.6.18, סעיף 1 לתנאי השחרור.

8. הנימוק היחיד שהובא בפניי שלא להיענות לבקשת המדינה לחילוט הערבויות, הוא מצבה הכלכלי של המשפחה ואכזבתם מהמשיב שעזב את הקהילה הטיפולית. אין בכך נימוק מספק על מנת לדחות את הבקשה.

9. אזכיר, כי החלטת השחרור במקרה זה ניתנה כהחלטה חריגה לתנאי הלכת **סויה**, לאחר שהמשיב התחנך כי תינתן לו ההזדמנות במסגרת קהילה טיפולית וכך גם שני הוריו שהקיפו להתייצב לדיונים. נימוק מרכזי להחלטתי היה ייחוסו המשפחתי של המשיב בעטיו נמסר כי נמנע ממנו להשתלב בתוכניות גמילה במסגרת המאסר. המשיב הפר ברגל גסה את האמון שניתן בו הן בעצם עזיבת הקהילה הטיפולית והן בהתנהלותו במשך שבועיים לאחר מכן עת הפר את תנאי השחרור.

אמו של המשיב שהתחייבה לשמש כזרועו הארוכה של בית המשפט כערבה מגבה הפרה גם היא את אמון בית המשפט וזאת במשך כשבועיים ימים, בהם המשיב נעדר מהקהילה, הגיע לביתה ויצא ממנו והכל ללא כל דיווח מצדה.

10. מצבה הכלכלי הנטען של המשפחה, שאיננו מגובה במסמכים כלל, אינו יכול לשמש כנימוק בנסיבות אלה. בהקשר זה אפנה גם לאמור בתסקיר שירות המבחן לגבי הרקע התעסוקתי של בני המשפחה שאינו תומך לכאורה בטענה למצב כלכלי חריג.

11. כפי שנכתב רבות בעבר, בערכאות השונות, לערבויות כספיות תפקיד מהותי במסגרת תנאי שחרור. התחייבותם של ערבים ומפקחים, המגובה בחתימה על ערבות כספית, היא יסוד מרכזי המאפשר שחרורם בתנאים מגבילים של מי שמתקיימת בעניינם עילת מעצר ומתן אמון באותם מפקחים שישמשו כזרועו הארוכה של בית המשפט וידווחו במקרה של הפרת התנאים.

אם ייכשל בית המשפט בייחוס מלוא המשמעות למעמדן של הערבויות במקרה בו מופרת חובת הפיקוח והדיווח, התוצאה תהיה כרסום בחוסנו של מוסד הערבות עד כדי קריסתו. חילוט הערבויות במקרים המתאימים הוא שמעניק למוסד זה את עוצמתו, את היכולת להסתמך עליו והוא המשפיע באופן ישיר על יכולתו של בית המשפט לשחרר לחלופות מעצר, ולמסגרות טיפוליות גם מי שקיימת בעניינם עילת מעצר מובהקת.

בסופו של דבר, הימנעות מחילוט ערבויות של מי שכשלו בקיום חובת הפיקוח והדיווח תוביל להתמעטות החלטות השחרור ולריבוי מעצרים וברור, כי תוצאה זו היא תוצאה בלתי רצויה.

12. כאמור, במקרה זה אין מחלוקת כי אמו של המשיב ידעה כי המשיב עזב את הקהילה,

ומאשרת כי המשיב הגיע לביתה, עזב אותו למספר ימים ואז חזר שוב אל הבית. בנסיבות אלה אין צורך להרחיב במקרה זה בשאלת תפקידן של הערבויות הכספיות כגורם שנועד להבטיח את קיום תנאי השחרור על ידי המשיב עצמו, בנפרד מעצם תפקיד הפיקוח והדיווח של הערבים.

13. לאחר שלקחתי בחשבון את נסיבות ההפרה, את משך ההפרה, את העובדה שאין טענה שבתקופת ההפרה בוצעו עבירות נוספות ואת העובדה כי המשיב מרצה כיום עונש מאסר וכן כי הוטל עליו במסגרת גזר הדין גם עונש כספי, אני מורה כדלקמן:

א. חילוט הפקדה בסך 1,500 ₪ אותם הפקיד המשיב כחלק מתנאי השחרור.

ב. חילוט 3,000 ₪ מתוך 15,000 ₪ ערבות צד ג' שנחתמה על ידי גב' שרה כחלון כחלק מתנאי השחרור. הערבות תשולם בשישה תשלומים חודשיים שווים החל מיום 10.1.19 ואולם אם לא תעמוד הערבה בתשלום איזה מבין התשלומים, יועמד הסכום כולו לפירעון מיידי.

14. המזכירות תוודא המצאת ההחלטה לב"כ הצדדים וכן לערבה.

15. תיק החקירה יוחזר למדינה באולם המעצרים ביום 16.12.18.

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ט, 13 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.